

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 3959/23

לפני: כבוד השופטת די ברק-ארז

כבוד השופטת גי כנפי-שטייניץ

כבוד השופט חי כבוב

העותר: דקר, פקס, לוי, רוזנברג, משרד עו״ד

נגד

המשיבים: 1. שר הפנים

2. רשות האוכלוסין וההגירה

עתירה למתן צו על-תנאי

בשם העותר: עו"ד נחמה עובדיה, עו"ד עלוה קולן

בשם המשיבים: עו״ד רן רוזנברג

פסק-דין

השופטת ד' ברק-ארז:

- זוהי עתירה נוספת שנסבה על המתווה של "מרתון דרכון" שיזם שר הפנים ונועד לתת מענה למשבר העומסים החריגים בכל הנוגע להנפקת דרכונים ביומטריים. מתווה זה הוחל בארבע הלשכות הגדולות של רשות האוכלוסין וההגירה (ירושלים, תל אביביפו, באר שבע וחיפה) ונקבע מראש לתקופת זמן מוגבלת, שהסתיימה לאחרונה (בסוף חודש יוני 2023).
- 2. העתירה הוגשה ביום 23.5.2023 על-ידי משרד עורכי-דין העוסק בענייני מעמד והגירה. במרכזה, עמדו טענות הנוגעות להשלכותיו של המתווה על השירותים האחרים הניתנים ברגיל בלשכות האוכלוסין וההגירה כדוגמת הסדרת מעמדם בישראל של בני משפחה של אזרחים או תושבים ישראלים, חידוש אשרות ועוד.

- 3. להשלמת התמונה יצוין כי עתירה נוספת שהוגשה ימים ספורים קודם להגשת העתירה הנוכחית, ושעסקה אף היא בטענות שהועלו כנגד המתווה, נדחתה על הסף ביום העתירה הנוכחית, ושעסקה אף היא בטענות שהועלו כנגד המתווה, נדחתה על הסף ביום 11.6.2023 (בג"ץ 3824/23, השופטים י' עמית, ע' גרוסקופף ו-י' כשר. להלן: העתירה הקודמת). בפסק הדין צוין כי דין העתירה להידחות בהתחשב בכך שמדובר במתווה התחום לזמן קצר שסיומו "מעבר לפינה" ולאזור גיאוגרפי מוגבל. על כן, כך נקבע, הפגיעה הפוטנציאלית שעלולה להיגרם מיישומו של המתווה היא מלכתחילה מוגבלת בהיקפה, ומכל מקום הוצגו מענים להגשת בקשות הומניטריות מיוחדות במקרים פרטניים, לרבות פתיחת תיבות מייל ייעודיות לכך.
- 4. בתגובה המקדמית מיום 12.6.2023 התייחסו המשיבים לתגובה שהגישו במסגרת הדיון בעתירה הקודמת, וטענו כי גם עתירה זו דינה להידחות, מטעמים דומים.
- 5. בהתאם להחלטה שניתנה, הוגשה תשובת העותר לתגובת המשיבים ביום ביום בבתאם להחלטה טען, במסגרת זו, כי המענים שסיפקה רשות האוכלוסין וההגירה, לרבות פתיחת תיבות המייל הייעודיות, אינם מספקים. עוד הוא טען כי במסגרת העתירה התבקשו סעדים נוספים, שלא זכו למענה, לרבות הארכת מועדים להגשת מסמכים שונים לרשות האוכלוסין וההגירה, קביעה ועדכון של תורים שנקבעו מראש לתקופת המתווה. וכן הארכה רטרואקטיבית של אשרות שתוקפן צפוי לפוג בתקופת המתווה.
- 6. ביום 28.6.2023 הוגשה תגובה משלימה מטעם המשיבים, שבה הם טענו כי הסעדים הנוספים המניחים את המשך קיומו של המתווה עומדים בסתירה לסעד המרכזי של ביטול המתווה עצמו. לגוף הדברים, המשיבים הוסיפו כי הם הציגו מענים גם ליתר הסעדים שהתבקשו, בהתחשב בכך שראש מינהל האוכלוסין הנחה את הלשכות ליתן קדימות לתורים שבוטלו, לקבל מסמכים שמועד הגשתם פקע בתקופת המתווה, ולהאריך באופן אוטומטי אשרות מסוימות (שסוגיהן פורטו) שתוקפן עתיד לפוג עד ליום 30.9.2023.
- 7. ביום 2.7.2023 הוגשה תשובת העותר לתגובה המשלימה, ובה נטען כי יש חשיבות לבירור העתירה בשל האפשרות לחידוש המתווה בשנית. העותר הוסיף וטען כי ההנחיות שנתן ראש מינהל האוכלוסין ללשכות לא זכו לפרסום נאות.
- 8. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים אנו סבורים כי דין העתירה להידחות על הסף.

- 9. בשלב הנוכחי, תמה התקופה שבה הופעל המתווה המיוחד, ובמובן זה מרבית הטענות כבר מיצו עצמן או התייתרו.
- 10. אנו ערים לטענות הנוגעות להשלכות שהיו לתקופה שבה רוכז מאמץ בתהליך הנפקת דרכונים, באופן שהשליך על הטיפול בבקשות אחרות. אולם, כעולה מהתגובות שהוגשו אף המשיבים עצמם מודעים לכך, ונערכו לתת לכך מענה. על פני הדברים, ומבלי לקבוע מסמרות, ניתנו בעניין זה הנחיות ברורות ללשכות האוכלוסין השונות, תוך התייחסות לסדרי עדיפויות.
- 11. אנו סבורים כי ככל שמדובר בעתירה בעלת אופי כללי המבקש לחבוק את כלל המקרים שבהם מטפלות לשכות רשות האוכלוסין וההגירה המענה העקרוני שניתן עלידי המשיבים הוא מספק. אין מקום להמשיך ולברר שאלות פרטניות שעשויות להתעורר
 בגדרה של העתירה דנן. אין צריך לומר שזכויותיהם של מי שנזקקים ללשכות רשות האוכלוסין וההגירה שמורות, ככל שלא יקבלו מענה מספק.
- 12. לא נסיים מבלי להעיר כי ההכרה בחשיבות הנודעת לשירותים הניתנים על-ידי המשיבים היא זו שהנחתה אותנו לקבל תשובות והבהרות, יותר מפעם אחת, הגם שכבר נדחתה עתירה אחרת שעסקה בנושא באופן כללי. אולם, משניתנו התשובות וההבהרות שפורטו בתגובות מטעם המשיבים נחה דעתנו כי בעת הזו אין מקום להוסיף ולברר טענות קונקרטיות במסגרת ההליך הנוכחי, וזאת לאחר שתקופת המתווה עצמו כבר חלפה.
- 13. סוף דבר: העתירה נדחית לאחר שמיצתה עצמה. מלוא הזכויות והטענות שמורות ביחס להיבטים פרטניים שעשויים להתעורר בעתיד. במכלול הנסיבות, מבלי לגרוע מן הטעמים שעמדו ביסוד הגשת העתירה, נוכח הטענות הנוגעות להמשך הטיפול בעתירה, גם לאחר שלא נמצאה הצדקה לכך, העותר יישא בהוצאות המשיבים, על הצד הנמוך, בסך של 2,500 שקלים.

ניתן היום, ט"ז בתמוז התשפ"ג (5.7.2023).